

дитинства;

- освіта - забезпечення гарантій доступності для одержання екологічної освіти громадян, збереження інтелектуального потенціалу країни;
- міжнародне співробітництво - активне співробітництво з усіма країнами і міжнародними організаціями з метою раціонального використання екосистем, забезпечення сприятливого і безпечного майбутнього.

Література

1. Актуальність ідеї сталого розвитку для України. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://politiko.ua/blogpost25399>
2. Поняття сталого розвитку. Критерії та принципи. Екологічна домінанта сталого розвитку. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://pidruchniki.ws/ekologiya/ponyattya_stalogo_rozvitku_kriteriyi_printsipy_ekologichna_dominanta_stalogo_rozvitku
3. Трегобчук В. Концепція сталого розвитку для України / В. Трегобчук // Вісник НАН України. — N 2 — 2002. . [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://archive.nbuv.gov.ua/portal/all/herald/2002-02/7.htm>

Бойков В.О., магістрант
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна

МЕХАНІЗМ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В АПК УКРАЇНИ

Проблема розвитку інвестиційного процесу нині набуває визначального характеру для виходу підприємств агропромислового комплексу з критичного стану та забезпечення конкурентоспроможного виробництва продуктів харчування як на внутрішньому, так і на зовнішньому продовольчих ринках.

На сьогодні, більшість сільськогосподарських та переробних підприємств аграрного ринку відчуває гостру нестачу власних коштів для повноцінного розвитку виробничої діяльності. Очевидно, що низький рівень матеріально-технічного забезпечення аграрних підприємств є основним чинником, який унеможливорює ведення розширеного виробництва за рахунок використання лише власних ресурсів. Крім того, орієнтація тільки на внутрішні резерви може призвести до надто великого збільшення періоду відродження сталого розвитку аграрного ринку. На фоні спаду сільськогосподарського виробництва в середині країни участь іноземного капіталу сприяє підвищенню експортного потенціалу, підйому загального технологічного рівня аграрних підприємств,

використанню передового управлінського досвіду [3].

Дослідження можливостей подальшого залучення іноземних інвестицій в аграрний сектор економіки України та їх ефективного використання, а також розробка відповідного механізму реалізації цих можливостей є невідкладними завданнями, які вимагають негайного вирішення.

Міжнародне й українське законодавство передбачає можливість використання різних механізмів залучення іноземних інвестицій. Серед основних із них: створення спільних підприємств (СП); стратегічних альянсів та вільних економічних зон; здійснення інвестицій на основі лізингу та концесій; викуп пакетів акцій; придбання існуючих та створення нових підприємств спільно з підприємств, що повністю іноземними партнерами, а також заснування власних належать ТНК тощо.

Заслугує на увагу такий спосіб залучення іноземних інвестицій як технічна допомога. На сьогодні в Україні реалізується 13 проектів міжнародної технічної допомоги АПК, основними донорами по яких є ЄС, уряди США, Канади, Нідерландів, Німеччини та Швейцарії. Загальна сума залучених коштів по цих проектах складає майже 53 млн. дол. США [2].

Механізм залучення іноземних інвестицій має включати:

- системний аналіз результатів соціально-економічного розвитку, висновки, що передують прийняттю рішень із залучення іноземних інвестицій;
- визначення стратегічних цілей і завдань, виходячи з реальної ситуації в країні з урахуванням зовнішніх і внутрішніх умов;
- при невідповідності внутрішніх факторів поставленим цілям і завданням необхідно розробити і реалізувати заходи з удосконалення системи залучення іноземних інвестицій та її узгодження з поставленими цілями і завданнями. Зовнішні фактори, як правило, не піддаються впливові. Якщо спостерігається явна невідповідність поставлених цілей і завдань, умовам зовнішнього середовища, то слід їх переглянути й уточнити, конкретизацію умов державного і регіонального рівнів, що можуть негативно вплинути на розробку та реалізацію політики залучення іноземних інвестицій;
- розробку політики залучення іноземних інвестицій (стратегічний рівень),
- визначення завдань учасників політики залучення іноземних інвестицій, структуризацію завдань за ступенем пріоритетності, узгодження та співвідношення пріоритетів між всіма учасниками політики;
- розробку програми залучення іноземних інвестицій. Добір інвестиційних проектів, що відповідають цілям і завданням політики (оперативний рівень);
- реалізацію програм з урахуванням можливих корегувань та аналіз їх ефективності; розробку наглядової системи, координації і контролю і за процесом досягнення кінцевих результатів з виявленням причин і винуватців можливих відхилень фактичних значень від підконтрольних показників [1].

Вся направленість інвестиційної політики в сільськогосподарстві повинна полягати в тому, щоб комерційний інтерес інвесторів призвести у відповідність з народногосподарськими інтересами, що, у свою чергу, дасть змогу стабілізувати фінансовий ринок країни, покращити його дисципліну та ділову культуру.

Різноманітність аспектів міжнародного руху капіталів обумовлює

створення ряду механізмів залучення іноземних фінансових ресурсів у залежності від потреб країни та особливостей формування її інвестиційного клімату. Проте особлива увага уряду повинна спрямовуватись на визначення першочерговості застосування тих механізмів, що найбільшою мірою сприятимуть розвитку галузей аграрного сектору. Використання того чи іншого механізму залучення іноземних інвестицій має відбуватись з урахуванням науково обґрунтованих внутрішніх та зовнішньоекономічних пріоритетів України.

Література

1. Андрусяк Л. Залучення іноземних інвестицій в АПК України.[Електронний ресурс]. - Режим доступу:http://conftiapv.at.ua/publ/konf_26_27_kvitnja_2012_r/sekcija_5_ekonomichni_nauki/zaluchennja_inozemnikh_investicij_v_apk_ukrajini/41-1-0-1731
2. Гапчук О.В. Оцінка механізмів ефективного залучення іноземних інвестицій в АПК України. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=19749>
3. Дейнеко Л., Шелудько Е. Перспективи формування інтегрованих структур в агропромисловому комплексі України // Продуктивні сили і регіональна економіка. - 2004. - № 2. - С. 146 - 154.

Бурбан О.І., студент
Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

ЯКІСТЬ ПЕРСОНАЛУ ЯК ЕЛЕМЕНТ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

При оцінці ефективності сучасного підприємства все більш важливим фактором стає якість робочої сили, залученої до реалізації цілей організації. Якісний, конкурентоспроможний персонал складає значну частину нематеріальних активів підприємства, які в даний час в нашій країні ще тільки починають впливати на вартість бізнесу, але в подальшому можуть стати визначальною складовою частиною. Управління процесом підвищення якості робочої сили та конкурентоспроможності персоналу стає невід'ємною частиною функцій структурних підрозділів організації по роботі з персоналом. Визначення взаємозв'язку якості робочої сили та конкурентоспроможності фахівців сприяє визначенню пріоритетів при формуванні і реалізації стратегії розвитку організації.